

Βαγγέλης Ηλιόπουλος

ΔΕΝ

Εικ. Έφη Λαδά

Πατάκης, Αθήνα 2017

Συνήθως στις ιστορίες οι ήρωες έχουν ονόματα και συγκεκριμένα χαρακτηριστικά που αποκαλύπτουν την ξεχωριστή προσωπικότητά τους, ακόμα και όταν συμβαίνει ο πρωταγωνιστής να έχει και το ρόλο του αφηγητή και να εξιστορεί σε πρώτο πρόσωπο. Στο ΔΕΝ του Βαγγέλη Ηλιόπουλου, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Ακριβώς γιατί η πρόθεση του δημιουργού είναι ο πρωταγωνιστής του βιβλίου να υπονοεί ότι αφορά σε μια γενική κατηγορία παιδιών που δεν έχουν, όσα όλα τα άλλα παιδιά. Και αυτά είναι τα βασικά που δικαιούται κάθε παιδί σε όλες τις γωνίες του πλανήτη, με πρώτο το σπίτι, που σηματοδοτεί την οικογένεια, τη θαλπωρή, την ασφάλεια, την ευτυχία και κυρίως την αγάπη. Έχουν βιβλία, παιχνίδια, κάνουν ταξίδια, πηγαίνουν σχολείο, και φυσικά απολαμβάνουν όσο φαγητό και γλυκά θέλουν, διασκεδάζουν. Όμως ο χωρίς όνομα ήρωας της ιστορίας αυτής τα στερείται όλα αυτά, και περιπλανιέται μόνος του, έχοντας την πικρή γεύση του Δεν. Μέχρι που κάποια μέρα στα πόδια του πέφτει ένας χαρταετός που δεν ανήκε σε κανέναν και ο μικρός, που θα μπορούσαμε να τον αποκαλούμε Δεν, ενθουσιάζεται με την ελευθερία του χαρταετού και του ζητά να τον πάρει μαζί του στο ταξίδι του. Κι ο χαρταετός απ' την μεριά του ζητά από τον μικρό Δεν, να τον κάνει φίλο του και να παλέψει για όσα τον πονούν. Κι όχι μόνο αυτό αλλά του φανερώνει τον τρόπο που θα φτιάξει μια μακριά ουρά για να ταξιδέψουν ψηλά στον ουρανό, εκεί που τα άπιαστα όνειρα μπορούν να γίνουν πραγματικότητα. Με ευρηματικό τρόπο ο συγγραφέας προτάσσει την ελπίδα ενάντια στην εγκατάλειψη, δίνει ως σανίδα σωτηρίας την ακρούλα μιας ουράς χαρταετού. Δίνει κάτι για να πιαστεί ο μικρός και μαζί του κάθε αναγνώστης που βιώνει τα δικά του προσωπικά Δεν. Ο ήρωάς μας μεγαλώνει την ουρά του χαρταετού με λέξεις, λέξεις που σηματοδοτούν όσα χρειάζεται ο μικρός Δεν, όχι μόνο για να κρατηθεί, αλλά και για να φτάσει εκεί όπου δεν θα υπάρχει κανένα ΔΕΝ.

Μια σύντομη ιστορία, με λίγα και απλά λόγια, τόσα όσα χρειάζονται για να αποκαλυφθεί η ουσία των πραγμάτων. Μια ιστορία που υπαινίσσεται φανερά τις στέρσεις που δημιουργούνται παγκόσμια από τη νέα τάξη πραγμάτων, την αδιαφορία, το βόλεμα κάποιων, τον ατομικισμό. Μια ιστορία που θέτει ερωτήματα για τα προφανή, ενεργοποιεί την σκέψη των αναγνωστών και ζητά απαντήσεις, και κυρίως ζητά ένα στοχασμό και επαναπροσδιορισμό για τα αγαθά και το πώς αυτά είναι μοιρασμένα. Και όσα τα λόγια δεν λένε, όπως τις αιτίες της στέρξης, τα φανερώνει η εικονογράφηση της Έφης Λαδά, με το αναγνωρίσιμο ύφος σε σχήματα και χρώματα, μεταφορικά ή ρεαλιστικά. Ένα εικονογραφημένο βιβλίο με θέμα σκληρό, αλλά ταυτόχρονα αέρινο και ελπιδοφόρο για τους μικρούς αναγνώστες.

Τσιλιμένη Τασούλα